

عنوان مقاله:

بررسی نقش مراکز اجتماعی- فرهنگی بر احیای هویت محله ها

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری و شهرسازی اسلامی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نوشین رستگار - کارشناسی ارشد معماری، مدرس موسسه آموزش عالی آمل

محمدمنصور فلامکی - دکترای معماری، شهرسازی، مرمت، عضو هیئت علمی دانشگاه تهران

امیرمسعود دباغ - دکترای معماری، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

اسمعیل اخلاقی - کارشناسی ارشد معماری، مدرس موسسه آموزش عالی نیما

خلاصه مقاله:

هر پدیده ای در جامعه یک وجه اجتماعی و فرهنگی دارد. چون هر جا انسانها کنار هم قرار می گیرند و اجتماعی را شکل میدهند، در اثر کنش و تعاملات متقابل، وجوه مختلف اجتماعی و فرهنگی خود را نشان می دهند. زندگی مدرن شهری با تراکم جمعیت سبب کمرنگ شدن روابط اجتماعی میان انسانها شده است. در چنین فضایی همکاری و مشارکت به حداقل می رسد، برای بازگرداندن تعاملات اجتماعی در محله ها، مراکز اجتماعی- فرهنگی می تواند مؤثر واقع شوند. از آنجایی که در معماریامروز گرایش به کالبدهای چندعملکردی مجدداً موردتوجه قرار گرفته است، این مراکز از جمله فضاهایی است که با ویژگیهای خاص خود نه تنها پتانسیل مناسبی در پذیرش عملکردهای مختلف دارد، بلکه می تواند نقش متفاوتی در زمینه مسائل اجتماعی و فرهنگی در محله ها ایفا کند، که از مزیت های مهم آن مشارکت مردمی و رفع نابرابریهای ناشی از فقدان تسهیلات در محله ها، می باشد. در این مقاله که به روش کیفی- توصیفی صورت گرفته، با فرض اینکه مراکز اجتماعی- فرهنگی نقش مهمی در ارتقای تعاملات اجتماعی و احیای مراکز محله ای دارد، می تواند در پویایی محله و تقویت هویت آن مؤثر واقع شود. از این رو به بررسی و شناخت فضاهای شهری از معماری سنتی ایران پرداخته ایم که با گسترش روابط اجتماعی میان انسانها سبب پویایی محله شده اند. در نتیجه با پیشنهاد مرکزی اجتماعی- فرهنگی، فضای جدیدی را با توجه به شرایط زمانی و مکانی امروز در محله ها ایجاد می کنیم تا از این طریق گامی در جهت احیای هویت محله ای برداریم.

کلمات کلیدی:

مراکز اجتماعی - فرهنگی، تعاملات اجتماعی، هویت، محله، احیا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/289669>

